

Stel: je hebt genoeg geld om in al je behoeften te voorzien. Wat zou je dan doen? Mabel, op een cursus over geld en spiritualiteit, zou het wel weten.

Alles wat je wenst

**“In elke vrouw – in elke man
Zit een verlangen groot of klein
Om in dit leven als het kan
Een keer gewichtloos vrij te zijn.”**

Cursusleider Gerard van der Made kijkt even hoe het door hem voorgedragen gedicht van Paul van Vliet landt. Met de flair van een entertainer gaat hij door. Niet iets wat je zou verwachten bij een cursus over geld. Voorlopig kan ik mijn calculator in mijn tas laten zitten, want er wordt vooral veel gemediteerd en over ons gevoel ten aanzien van geld gesproken. Volgens George Kinder, de grondlegger van *Financial Life Planning* (voormalig financieel planner en vermogensbeheerder, thans boeddhist en financiële goeroe), zijn er zeven stadia waar je doorheen moet om een volwassen en spirituele relatie met geld te krijgen. Dat zijn: onschuld, pijn, kennis, begrip, daadkracht, visie en aloha. Om dat inzicht te verkrijgen, doen we twee aan twee oefeningen waarbij we pijnlijke geldherinneringen uit onze jeugd ophalen. Een uiterst effectieve manier om je bewust te worden van het onbewuste. En George Kinder heeft gelijk; er ligt veel bagger op onze ziel als het om geld gaat. Zo mogen mijn medecursisten bijvoorbeeld niet te veel hebben, want “geld is vies”. Of “geld is oppervlakkig”, “geld is alleen voor hebberige mensen” of “als je een spiritueel mens bent, heb je geen geld nodig.” Langzaam maar zeker krijgen we stuk voor stuk in kaart hoe we tegenover geld staan.

Stiekem blader ik al verder in het cursusboek, want over de harde kant van geldvermeerdering is tot nu toe weinig gesproken. Een echte *quick step* naar financiële onafhankelijkheid blijkt die van het twaalf jaar lang twaalf procent van je jaarinkomen opzijzetten tegen minimaal vier procent rente. Helaas of gelukkig, net hoe je het bekijkt, ben ik al 44, en kan ik niet zomaar twaalf procent van mijn verdiensten missen. Maar goed: als ik dertig jaar lang wat minder wegzet, heb ik toch een lekker centje gespaard. Langzaam breng ik mijn aandacht terug naar de cursus. We sluiten onze ogen en laten de volgende vraag

diep op ons inwerken: stel je voor dat je voldoende geld hebt om in al je behoeften te voorzien, nu en in de toekomst. De vraag is: hoe zou je leven er dan uitzien? Ik pen als een dolle en word helemaal gelukkig van alles wat ik nog zou willen en zeker ga doen. Als ik het teruglees, zijn het stuk voor stuk inspirerende dromen: salsadansen, nog een boek schrijven, meer schilderen, een boeddhistische leermeester zoeken, een Argentijnse dog kopen, een tweede huis in Thailand en wereldkampioen gelukkig worden met mijn zoon Bruce en mijn nieuwe liefde. Dat soort antwoorden verwacht je niet direct te vinden op een tweedaagse financiële cursus! We komen er gaandeweg ook achter dat je ook zelf een echte *Life Planner* kunt worden en dat daar een heuse beroepsopleiding voor bestaat. Dan doe je hetzelfde als onze cursusleider: mensen leiden naar de kern van hun levenswensen. Maar wil je een *Financial Life Planner* worden, dan moet je wel al uit de financiële wereld of uit de verzekeringsbranche komen. Logisch, want je kunt mensen wel naar hun levenskern brengen,

‘Ik spreid mijn armen voor het universum om alle spirituele en financiële zegeningen voor 2009 van boven te ontvangen’

maar als je er vervolgens geen gedegen financieel plaatje aan kunt hangen, schieten zij er natuurlijk ook niet zo heel veel mee op. Ik neem me voor op spiritueel en financieel vlak mijn armen te spreiden voor het universum en alle zegeningen van boven voor 2009 te ontvangen. Met een zucht van opluchting blaas ik tijdens de afrondende meditatie mijn laatste restje je-moet-hard-werken-voor-je-geld-calvinisme uit. Gerard van der Made sluit af waarmee hij begon: “Een wonder komt soms onverwacht. Je weet het nooit, misschien vannacht.” <